

Forskud, som Kommunerne har udbetalt til Pensioner, Dyrtids- og Konjunkturtillæg, fradrages i det Beløb, der ellers vilde være at efterbetale.

Med Hensyn til Statspensionisterne er man gaaet ud fra, at det Forskud, Pensionisterne har faaet til Dato, ikke forlanges tilbagebetalt, hvis den Efterbetaling, man har Ret til, udgør et mindre Beløb end det Forskud, der allerede er ydet, og jeg haaber, at den højtærede Finansminister vil se sig i Stand til at bekræfte dette. De øvrige Ændringer er af mere formel Art, saa dem skal jeg ikke komme nærmere ind paa.

Jeg skal dernæst knytte nogle Bemærkninger til § 8, som allerede ved første Behandling blev fremdraget af de forskellige Ordførere, og som Udvalget har ment det ønskeligt at faa lidt nærmere belyst. Den angaar de forskellige Ministeriers Ret til at indrømme Lempelser i Fortolkningen af Loven, til at imødekomme rimelige Ønsker fra Pensionisterne. Udvalget har der opstillet 4 Punkter i Betænkningen, som nærmere kan belyse Udvalgets Opfattelse af denne Ret til at indrømme Lempelser overfor Pensionisterne. Udvalget opfatter ikke disse Tilfælde som de eneste, hvor der kan være Tale om at indrømme Lempelser, men Udvalget forventer, at lignende Tilfælde vil blive behandlet paa tilsvarende Maade.

Jeg skal nævne, for at belyse Forholdet lidt nærmere, at det, Udvalget har opstillet under Punkt 1, nærmest er sat for at give det et klart Udtryk, at de Pensionister, der bor Nord for Kongeaaen, faar Ret til Omregning af deres Markpension til Kroner, naar de erhverver Statsborgerret og i Tide indgiver Andragende. Det næste, Udvalget har nævnt, angaar de saakaldte Naadespensioner og Minimalpensioner. Det kan være Tjenestemænd, der paa Grund af Sygdom eller andre særlige Forhold er afgaaet fra Tjenesten saa tidligt, at de enten slet ingen Ret har haft til Pension og i saa Tilfælde har faaet bevilget en Naadespension eller ogsaa kun har faaet tilstaaet en ganske minimal Pension. Udvalget har ønsket, at disse Naadespensioner blev omregnet, og tillige, at Minimalpensioner, hvortil der er ydet et fast Tillæg, ogsaa maa blive omregnet som Grundpension sammen med Tillæget.

Punkt 3 tager Hensyn til en ret begrænset Kreds af Tjenestemænd, der ikke opfylder det Krav, der er stillet i Loven, om, at de skal være pensioneret før 15. Juni 1920 for at have Ret til Omregning.

Paa Grund af forskellige Forhold, forskellig Opfattelse fra tysk og fra dansk Side, er de først blevet pensioneret efter 15. Juni 1920, men det er dog umiskendeligt, at de naturligt maa falde ind under Omregningen af Markpension til Kroner. Udvalget har ønsket at pege paa, at alle saadanne Pensionister, der har et rimeligt Krav paa Omregning, ogsaa faar det.

Endelig er der under Punkt 4 nævnt frivillige Pensionstillægskasser, som forskellige Tjenestemænd har tegnet en Forsikring i. Der er Forsørgelseskassen for Læreren og Børn for Provinsen Slesvig-Holsten og den saakaldte Pestalozziforening. Den er en Forsikring, der har været bindende for de paagældende Tjenestemænd, hvortil de har ydet deres Bidrag, hvorved de har erhvervet en Tillægspension for deres efterladte. Udvalget har ønsket, at ogsaa den Ret, der derved er erhvervet, maatte blive Genstand for Omregning, og i Betænkningen er der sagt, at ikke blot de, der i Øjeblikket har en saadan Tillægspension, men ogsaa de, for hvem Pensionsretten indtræder, efter at Loven er vedtaget, bør faa det dem tilkommende Pensionsbeløb omregnet. Jeg skal tillade mig at nævne et Eksempel paa saadanne Tilfælde, som der her er tænkt paa. Der er en gammel Mand, der tidligere var Lærer, men som paa Grund af Forholdene ikke kunde fortsætte Lærergerningen. Han havde som Lærer tegnet en Forsikring paa et Pensionstillæg for sine efterladte og har, efter at have fratruddet Stillingen som Lærer, været forpligtet til fortsat at indbetale Præmier. Vedkommende Mand lever endnu, men naar han en Gang dør, maa hans efterladte have Krav paa denne Tillægspension, og Udvalget gaar ud fra, at de efterladte ogsaa faar denne Tillægspension omregnet til sin Tid.

I al Almindelighed maa det siges, at Lovforslaget, som det vil komme til at foreligge, efter Vedtagelsen af de af Udvalget foreslaaede Ændringer, yder rundeligere til Pensionisterne, end den dansk-tyske Traktat kræver. Danmark opfylder sine Forpligtelser fuldt loyalt og yder endogsaa mere, end der strengt kunde kræves. — Jeg skal hermed paa Udvalgets Vegne anbefale de foreliggende Ændringsforslag.

Holger Andersen: Jeg vil gerne henvende Opmærksomheden paa § 4, 2det Stykke, 3die Punktum, hvor der omtales Pensionister, der i Henhold til den mellem Danmark og Tyskland afsluttede Overenskomst af 10. April 1922 kommer i Besid-